

LUND UNIVERSITY

Malvajordloppa *Podagrica fuscicornis* (L.) – nytt ljus på en gammal skalbaggsart i Sverige (Col., Chrysomelidae)

Sörensson, Mikael; Nord, Andreas

Published in:
Fazett

2012

Document Version:
Förlagets slutgiltiga version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Sörensson, M., & Nord, A. (2012). Malvajordloppa *Podagrica fuscicornis* (L.) – nytt ljus på en gammal skalbaggsart i Sverige (Col., Chrysomelidae). *Fazett*, 25(1), 14-23.

Total number of authors:
2

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:
Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

FaZett

2012
Vol. 25:1

Malvajordloppa *Podagrica fuscicornis* (L.) – nytt ljus på en gammal skalbaggsart i Sverige (Col., Chrysomelidae)

MIKAEL SÖRENSON & ANDREAS NORD

Abstract

[*Podagrica fuscicornis* (L.) – new light on an old beetle species in Sweden (Col., Chrysomelidae)]

The recent finding of the flea beetle species *Podagrica fuscicornis* (Linné, 1767) in a commercial market garden at Ystad just off the south coast of Skåne (Scania), the southernmost province of Sweden, is discussed. The species was found in August 2010 residing on plants of *Lavatera cashmeriensis* (Malvaceae), the following years in numbers. Old literature records from Sweden of the species (e.g. Gyllenhal (1813)) were previously disregarded in Swedish checklists due to doubtful origin and lack of reference specimens. Investigations of historical insect collections revealed several old specimens of *P. fuscicornis* in the main Swedish museums. However, the history of these records is ambiguous, and their Swedish origin cannot be settled with absolute certainty.

Inledning

Lunds Universitet anordnar sedan många år återkommande sommarkurser i faunistik för studenter med intresse för biodiversitet, t.ex. entomologi. En viktig del av kursen är att bekanta sig med formrikedom ute i fält och att lära sig känna igen vanliga arter och insektsgrupper. För att ge studenterna bästa möjliga start görs fältkursationer till i stort sett alla delar av Skåne, och även bortom landskapets gränser. Bland många tilltalande resmål märks Härkeberga-området, Österlens sandmarker, Kullaberg, Revingefältet och Fyledalen.

Under en av kursexkursionerna år 2010 gjordes ett kortare stopp vid Åbergs Trädgård vid Öja, strax norr om Ystad (Fig. 1). Landskapet i trakten är öppet och domineras av böljande åkrar och fält. Handelsträdgården, som bara ligger några

kilometer från havet, innehåller en stor mängd odlade växter och buskar på fri-land. I 'skådedelen' växer smärre bestånd av olika slags örter blandade med varandra

Fig. 1. Åbergs Trädgård vid Öja, strax norr om Ystad i Skåne (röd prick), fyndplats för malvajordloppa *Podagrica fuscicornis* (L.)

Fig. 2. Blomrikt parti i Åbergs Trädgård. I bildens mitt syns ett litet bestånd av indisk malva *Lavatera cashmeriana* på vilken malvajordloppa anträffades. Foto: M. Sörensson.

och erbjudande en härligt färgrik anblick (Fig. 2). I sådana bestånd stod flera grupper av en storvuxen, manshög malvaart som fängade vår uppmärksamhet (Fig. 3). Bankning av stänglarna resulterade i talrika individer av den på malvaväxter specialiserade spetsviveln *Apion radiolus* (Kirby), men också några exemplar av en större, färggrann och ganska trög jordloppa. Redan i fält grodde misstanken att det rörde sig om en *Podagrica*-art, och den besannades efter examinering under mikroskop. Det visade sig att vi hade stött på *Podagrica fuscicornis* (L.), den kanske vanligaste och mest spridda europeiska arten i släktet, men med utbredning huvudsakligen förlagd till det kontinentala Europa. Som svenskt namn föreslår vi malvajordloppa.

Även sommaren därpå [2011] påträffades malvajordloppa i nämnda trädgård, och den syntes där nu vara spridd och förekommande på i stort sett samtliga bestånd av den högresta 'malvan' (Fig. 4). Examinering av växten pekade mot gråmalva *Lavatera thuringiaca*, men vid

Fig. 3. Manshögst bestånd av indisk malva *Lavatera cashmeriana* i Åbergs Trädgård, värdväxt för malvajordloppa. Foto: M. Sörensson.

förfrågan visade sig arten vara 'indisk malva' *Lavatera cashmeriana*, en art som står gråmalva mycket nära.

Sannolikt är arten en sentida invandrare som medföljt plantor från kontinenten. Åbergs Trädgård, som grundades redan år 1872, är familjeägt i fjärde generationen och drivs på 'ekologiskt sätt', d.v.s. i möjligaste mån med användande av naturgödsel, såpvatten för bekämpning och utan användning av stråförkortnings-

Fig. 4. Malvajordloppa *Podagrica fuscicornis* (L.) på stjäla av *Lavatera cashmeriana*. Foto: M. Sörensson.

medel. Kjell Åberg, tillsammans med hustru Lena delägare i trädgården, berättade att de importerar sticklingar och frön från Mellaneuropa, transporter som ofta går via Helsingborg-Helsingör. Malvajordloppa är ganska iögonfallande, med sin relativa storlek och bjärta färger. Den är därtill förhållandevis trög, hoppar dåligt och är därför lätt att lägga märke till. Enligt ägaren, som också hade observerat den, hade arten funnits i trädgården i flera år. Med jordloppan i åtanke har, när tillfälle givits, bestånd av olika malvaväxter, inkl. stockros, undersökts på andra lokaler i södra och östra Skåne, t.ex. i Kåseberga, Revingefältet och Kjugekull, hittills dock utan framgång.

Om det funnes en population i Västskåne, t.ex. i malmöområdet, indikerande en anknytning till eventuella danska populationer, borde den nog ha upptäckts. Exempelvis saknades den på *Malva*-bestånd i det inre av Foteviken sensommaren 2011, medan samtliga kända svenska *Apion*-arter på *Malva* fanns på plats (C. Fägerström muntl.). Likaså har vi sedan vårt första fynd förgäves sökt arten på lämpliga värdväxter i Malmös hamnområde och på spridda lokaler utmed Lommabukten. Man kan nog förvänta sig en framtida spridning i landskapet, men hur fort den går återstår att se.

Utbredning och levnadssätt

Det ganska artfattiga släktet *Podagrica* finns främst i västra Palaearktis. I Europa uppträder fyra arter varav *P. fuscicornis* är den allmännaste och mest spridda, med förekomster i en stor del av Europa, Nordafrika, Mindre Asien och nordliga Mellanöstern (Warchałowski 2003) (Fig.

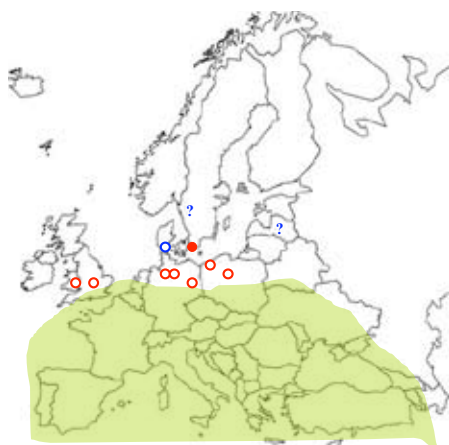

Fig. 5. Ungefärlig europeisk utbredning (grönt) av malvajordloppa *Podagrica fuscicornis* (L.). Röd prick = Åbergs trädgård; röd cirkel = modernt fynd; blå cirkel = gammal fynduppgift; ? = gammal, obekräftad litteraturuppgift.

5). Övriga arter har en sydligare och mer inskränkt utbredning. Samtliga arter är bundna till malvaväxter. Malvajordloppa *P. fuscicornis* är allmän i Syd- och Mellaneuropa, bl.a. i södra delarna av Polen och Tyskland, men finns även längre norrut, om än mycket lokalt och sporadiskt, bl.a. i södra England och i hamburgområdet, samt även på enstaka lokaler vid eller nära östersjökusten (L. Borowiec muntl.). För några år sedan observerade en av oss [MS] arten i stor myckenhet på stockrosor öster om Berlin. Liksom vissa andra skalbaggsarter bundna till malvaväxter verkar den vara under spridning norrut. Detta bekräftas bl.a. av färiska data från Polen (L. Borowiec muntl.), där arten enligt uppgift är under snabb spridning. Möjligen kan den populära prydnadsodlingen av stockros (*Alcea rosea*) i Nordeuropa ha bidragit till det. Avsaknad av flygvingar torde dock hämma artens spridning

något.

Malvajordloppa har ett brett värdväxtspektrum inom familjen malvaväxter. Förutom stockros (*Alcea rosea*), läkemalva (*Althaea officinalis*) och gråmalvor (*Lavatera spp.*) har den observerats på en rad olika arter av malvor och kattost (*Malva spp.*), vildväxande och i odlingar. Den kan ibland anställa viss skada på kulturodlade malvaväxter när den vuxna baggen näringsgnager små hål på bladen. Larven utvecklas enligt uppgift i stängeln där den troligen också kan övervintra. Under påföljande vår gnager den på rötterna innan förpuppning i jorden sker i juni (Hansen 1927, 1964; Hyman & Parsons 1992). En generation kläcks per år. Vid Ystad tycks den uppträda under högsommar-sensommar.

Utseende och kännetecken

Arter av släktet *Podagrica* känns igen på sin kontrastrika färgteckning i gult och mörkt metalliskt blått, lila eller grönt, samt sina förhållandevis tröga rörelser

Fig. 6. Malvajordloppa *Podagrica fuscicornis* (L.), hane (t.v.), hona (t.h.), penis (dorsal- och lateralsida). Foto: L. Borowiec.

i fält. Halsskölden saknar skarp tvärfåra baktill men bär två korta längslistor utgående från bakkanten. Pannknölar är otydligt avgränsade. Bland svenska jordloppor utmärks malvajordloppa *P. fuscicornis* (Fig. 6) av sin relativa storlek, vackert kontrastrika färgteckning i gult och metalliskt mörkblått, ljusfärgade ben, ibland med antydning till mörkare lår, ljusfärgade antenner med förmörkad yttre halva, fint punkterad halssköld, framtill oordnad täckvingepunktur, mörkfärgat

Bestämningsnyckel till europeiska *Podagrica*-arter

1. Ben mörka (svart-bruna).....*P. fuscipes* (F.).
Västeuropa, norrut till mellersta Tyskland.
- Ben till större delen ljusa.....2.
2. Punktering på täckvingar framtill ordnad i regelbundna rader.....*P. malvae* (Ill.).
Europa, norrut näende ca 49°N.
- Punktering på täckvingar framtill oordnad.....3.
3. Halssköld (pronotum) starkt punkterad. Munddelar förmörkade..*P. menetriesii* (Fald.).
Syd- och Mellaneuropa, norrut till mellersta Tyskland.
- Halssköld fint eller mycket fint punkterad. Munddelar ljusa.....*P. fuscicornis* (L.).
Europa utom nordligaste delen.

bröst och buk, samt avrundad penis-spets (Mohr 1966; Warchałowski 2003). Kroppslängd: 3-5 mm.

Fyndhistorik

Malvajordloppa *Podagrica fuscicornis* (L.) är sedan gammalt (1800-tal) känd från Danmark, Sydjylland (Hansen 1927, 1964), men nyare fynd är oss veterligen inte gjorda (Hansen 1996; J. Pedersen muntl.). I Baltikum och övriga nordiska länder saknas arten, även om det finns en obekräftad gammal uppgift från Lettland.

Malvajordloppa är inte upptagen för Sverige i modernare skalbaggs kataloger, t.ex. Döberl (2010), Klefbeck & Sjöberg (1960), Lundberg (1986, 1995) och Silfverberg (1979, 1992, 2004, 2010) och skulle därför kunna betraktas som ny för landet. Emellertid figurerar uppgifter i den äldre litteraturen om en dåtida förekomst i Västergötland. Uppgifterna är sådana att man skulle kunna anta att arten faktiskt har haft en förekomst i landet. De verkar dock ha tolkats som alltför vaga och osäkra för att upptas i 1960 års svenska och nordiska katalog, vilket Klefbeck (1962) redogör för. Han hänvisar där till Anton Jansson som den som ursprungligen betvivlade uppgiften. Anton Jansson (Jansson 1939) hade som uppgift att bereda den svenska delen av 1939 års nordiska katalog, och där listades *P. fuscicornis* med ett frågetecken i kolumn 5 (=Västergötland, Dalsland). Frågetecknet kom sig sannolikt av att fynduppgifter i litteraturen var gamla och att beläggsexemplar inte kunde spåras upp. Detta föranledde Klefbeck att slutligen stryka arten för Sverige. I Klefbecks eget exemplar av 1939 års katalog är frågetecknet överstruket och texten "ej

i Sv" tillfogad (se www.coleoptera.se).

Om man önskar spåra äldre litteraturuppgifter om den svenska förekomsten av *Podagrica fuscicornis* ger Grill (1895-96) en del ledtrådar. Han anger nämligen "VG" [= Västergötland] som fyndort, hänvisande till Zetterstedt, men listar samtidigt ytterligare en art under släktet, '*Podagrica fuscipes* L.; Fabr.', med Paykull som källa. Paykull uppges enligt Grill ange "*S. Sverige*" som utbredning för denna art. Vad Grill åsyftar med '*P. fuscipes*' är inte klart, men namnet används idag för en närstående art med mörka ben, *P. fuscipes* Fabricius, 1775. Denna art är mera sydlig i Mellaneuropa, därtill betydligt ovanligare (Döberl 2010) men är också bunden till malvaväxter (Malvaceae). Grill listar f.ö. en art '*rufipes* De Geer' som synonym till *P. fuscicornis*, ett namn som vid första anblicken tycks syfta på "*Chrysomela rufipes* Linnaeus", idag bättre känd som *Derocrepis rufipes* L., 1758. De Geers namn (De Geer 1775) finns inte upptaget i den senaste palaearktiska katalogen (Döberl 2010), och dess identitet har därför varit osäker. Grills hänvisning till Zetterstedt är förvirrande och avser möjligen Zetterstedts beskrivning av "*Haltica rufipes*" i Zetterstedt (1828), vilken sannolikt också är identisk med dagens *Derocrepis rufipes*. Zetterstedt nämner överhuvudtaget inte någon halticin under artnamnet "*fuscicornis*" i sina verk.

Thomson (1866) medtar båda arterna under släktet *Podagrica*, ett namn introducerat av Chevrolat i Dejean's berömda skalbaggs katalog. Han skriver under *P. fuscicornis*: "*Uppgifves af Gyllenhal såsom sällsynt förekommande på Malver*".

Den latinska beskrivningen, om än kort och kärnfull, stämmer väl in på arten: “*Avlång, saknar flygvingar, tämligen kullrig, glänsande, med svart bröst och buk, antenner med mörk yttre del, huvudet, den ganska glatta halsskölden och benen röda, med kornblå täckvingar [cyaneis] och lätt, svag, vid basen nästan radformad punktur.*”. Tillsammans med den halvsideslånga släktesbeskrivningen, där bl.a. tvärbred halssköld med basal tvärfåra lateralt begränsad av ett “kort streck eller fälla” framhäves, är det ställt utom allt tvivel att det är den riktiga *P. fuscicornis* som här beskrives, och det verkar också som om Thomson haft exemplar av arten framför sig vid beskrivningen. Sannolikt inga svenska dock, ty en blick i Thomsons samling i Lund avslöjade ett tiotal exemplar, samtliga utom ett (etikett saknas) härrörande från Österrike [”öster.”]/].

Här bör poängteras att det knappast finns någon annan art i den svenska halticinafaunan som malvajordloppa kan förväxlas med. Endast *Psylliodes tricolor* Weise (*sophiae* Heik.) och några arter av släktena *Neocrepidodera* Heikertinger och *Derocrepis* Weise har en likartad färgkombination (ljusfärgad framtill, täckvingar mörka/metallglänsande), men alla dessa har tydligt och ofta kraftigt utbildade punktstrimor på täckvingarna. Beträffande den andra arten, *P. fuscipes*, har Grill uppenbarligen citerat Thomson, som i sin tur hänvisar till Paykull.

Första gången *P. fuscicornis* dyker upp i svensk faunistisk litteratur är i “*Insecta Svecica*” av Leonard Gyllenhal (Fig. 7). På tre korthuggna rader i linneansk stil sammanfattar han där dess diagnostiska

Fig. 7. Leonard Gyllenhal (1752–1840), framstående coleopterolog från västergötland, författare till standardverket *Insecta Svecica* (1808–27) som utkom i fyra volymer.

kännetecken, i stort sett överensstämmande med Thomson (1866). En mer detaljerad beskrivning följer, som märkligt nog saknar anmärkning om halssköldens bakkant med de små tvärställda sidokölar (vilket Thomson beskriver). Om fyndorten tillägger han: “*Habitat in Malvis aliisque plantis, apud nos rarius*” (Gyllenhal 1813). Meningsslutet indikerar att arten inte bara var sällsynt utan sannolikt endast hade hittats på ett eller några få ställen [“hos oss”]. Gyllenhal specificerar inte eventuella fyndorter närmare. Även om Gyllenhalns egendom Höberg ligger i Västergötland synes Grills slutsats därför förhastad.

Bland de sex synonymmer som Gyllenhal anger finns, förutom original-

beskrivningen av Linné (1767), namn introducerade av De Geer, Fabricius, Panzer, Koch, Paykull och Schönherr. Flera av dessa syftar dock på "*Chrysomela rufipes*", en art av i sammanhanget oklar identitet vars namn numera är reserverat för den vanliga *Derocrepis rufipes* (Linnaeus, 1758). Kochs beskrivning förtjänar att lyftas fram, eftersom hans beskrivning av "*Haltica fuscicornis*" med hög sannolikhet avser vår nutida *Podagrica fuscicornis* (Koch 1803). Han skriver bl.a. att den påträffats ytterst allmänt på röd malva (*Malva sylvestris*) och på stockros i Sydtykland. De Geer (1775) anger ingen förekomst, och figuren på kopparsticket är alltför generaliserad för att det skall gå att avgöra till vilket släkte den avbildade jordloppan tillhör. Att det verkligen är en jordloppa står dock utom allt tvivel, något som framgår av de separat avbildade bakkbenen, med tydligt förtjockade låar. Vad de Geer egentligen åsyftade med namnet skulle man kanske kunna få en vink om vid en närmare titt i hans samling, som till delar finns bevarad på Riksmuseum i Stockholm.

Paykulls (1799) beskrivning av "*Galeruca rufipes* Fabr." är intressant och kan faktiskt möjligen avse Linnés *Podagrica fuscicornis*. Linnés namn återfinns under de angivna synonymerna, och beskrivningen överensstämmer väl. Dock saknas även här anmärkning om halssköldens bakkantsfåra och dess laterala begränsningar. Paykull tillfogar att den hos oss ej är allmän men ger ingen närmare fyndortsspecificering.

Linnés lapidariska beskrivning i den tolfte upplagan av *Systema Naturae* (Linné 1767) stämmer bra in på utseendet av

P. fuscicornis, men – intressant nog – anges artens utbredning endast till "*Germaniae*". Arten verkar vid tiden således inte ha varit känd från svensk mark, och Gyllenhals uppgift är därför den första som skulle kunna tolkas såsom varande gjord i Sverige.

Sök i de omfattande samlingarna i Lund (ZML) gav magert resultat. Varken den svenska taxonomiska eller geografiska samlingen besitter exemplar av *Podagrica fuscicornis*. I de äldre, separat hållna samlingarna (Wallengren, Ljungh, Thomson, Zetterstedt och Fallén) finns, utöver Thomson (se ovan), material en-

Fig. 8. Tre gamla exemplar av malvajordloppor i coll. Gyllenhal, med etiketter av G:s hand (Evolutionarymuséet, Uppsala). De två nedre härrör från baron Dejean (1780–1845) i Paris som besatt dåtidens största skalbaggsamling. Foto: H. Mejlon.

Fig. 9. Malvajordloppa *Podagrira fuscicornis* (L.) i coll. Gyllenhal, insamlad i Portugal (Lusitania) av Silfwersvärd. Foto: H. Mejlon.

dast i Zetterstedts samling. Fyra exemplar på två nålar av till synes yngre datum står i hans skandinaviska insektssamling. Ingen bär närmare lokalangivelse utan endast artnamn, eller ett nummer ["28"] i gammalt blåck. Ingen av dem verkar vara av gammalt, svenskt ursprung.

I Göteborg (NMG) eftersöktes arten i de äldre samlingarna, bl.a. Sandins och Fåhraeus'. Enligt uppgift finnganskamånga exemplar av arten tillstades, dock inga svenska (C. Jonsson muntl.). Två gåvoexemplar från Thomson, utan etikett, kan heller inte tillskrivas något värde i sammanhanget.

Kontroll av de äldre samlingarna i Uppsala och Stockholm visade sig givande. I Gyllenhal's samling (UU, Uppsala), under etikettnamnet "*Haltica fuscicornis*" och med angivande av samma serie synonymer som i Gyllenhal (1813) på denna, sitter i låda 157 tre *Podagrira*-exemplar (Fig. 8) (H. Mejlon muntl.), samtliga troligen utländska. En bär etikett "/Lusit. Silfw." (Fig. 9) vilket bör uttydas

'Lusitania Silfwersvärd', d.v.s. insamlad i Portugal av Silfwersvärd (denne man tycks f.ö. ha bidragit med skalbaggar till både Schönherr och Gyllenhal). Övriga två bär endast en etikett "/Dej." och ett nummer, vilket syftar på den store skalbaggsamlaren, fältmarskalk Dejean, pär av Frankrike, samtida med Gyllenhal och vän *par correspondance*. Ett av Dejeans exemplar avser möjligen *P. fuscipes* (F.), en art med helmörka ben.

I Stockholm (NRM, Stockholm) anställdes efterforskningar i tre historiska samlingar: C. H. Bohemans, G. Paykulls och C. de Geers. Bohemans samling saknar visserligen svenskt material, och det innehåller endast ett exemplar av tyskt ursprung ["*Saxoniae*"] (H.-E. Wanntorp muntl.), men både Paykulls och de Geers samling visade sig innehålla material som möjligen skulle kunna vara svenskt. I Paykulls samling, i låda "36"/"24", kolumn 7 fr.v., under handskrivna etiketter "*Galeruca*" och "*Fam. 2 Femoribus incrassatis*", samt "*14. rufipes*", sitter tre exemplar, samtliga dock utan etikett. Alla är identiska med *P. fuscicornis*. I De Geers samling, i låda "36"/"16", under de av C. J. Sundevall handskrivna etiketterna "*Chrys. Fam. 4 T. V. p. 343*" och "*47 Chr. rufipes p. 343*" sitter på en grov, gammal nål ett exemplar bärande en orange etikett av gammalt datum (enligt Bert Viklund ditsatt av C. J. Schönherr). Exemplaret är identiskt med *P. fuscicornis*.

Av allt detta framgår alltså att identiteten bakom namnet "*Altica rufipes*" varit omtvistad. Redan under 1700-talets slut blandar man ihop två arter under detta namn, nämligen våra dagars *Derocephis rufipes* och *Podagrira fuscicornis*.

Skälen till sammanblandningen är bl.a. att de korta beskrivningarna i dåtidens litteratur omnämner båda såsom havande blåglänsande täckvingar [caeruleus] och gula antenner/ben/huvud-thorax, samt att de viktiga skillnaderna i täckvingarnas punktering stundom utelämnas. Trots att de saknar ledtrådar om ursprung skulle både Paykulls och de Geers exemplar av *P. fuscicornis* teoretiskt kunna vara svenska. Skrivningen i deras respektive verk motsäger inte en sådan slutsats (men stödjer den inte heller om man skall vara noggrann). Däremot kan skrivningen i Gyllenhal (1813) tolkas som ett indicium på artens svenska förekomst [“hos oss”]. I avsaknad av etiketterat beläggsexemplar kan vi dock inte att med absolut säkerhet påstå att arten har varit svensk.

I detta sammanhang bör erinras om att det fortfarande, år 2012, finns ett antal halticinnamn av dubiös och osäker mening, några sannolikt med svensk typlokal och anknytning. Döberl (2010) listar bl.a. följande som *nomina dubia*: *helxines* L., 1758, *violaceopunctata* DeGeer, 1775, *viridiaurata* DeGeer, 1775, *viridicaerulea* DeGeer, 1775. Flera av dessa gäller sannolikt någon av våra allmänna *Crepidodera*-arter (*Chalcoides* auct.), och typmaterial bör sökas i de äldre samlingarna i Uppsala eller Stockholm, främst i De Geers.

Sammanfattningsvis kan konstateras att förekomsten av malvajjordloppa *Podagrica fuscicornis* vid Öja i södra Skåne är den första säkert belagda i Sverige. Uppgifter i äldre svensk litteratur och i samlingar från slutet av 1700-talet (De Geer, Paykull) kan tolkas som en tidigare förekomst, men de uppspårade belägen

saknar lokalangivelser vilket gör hypotesen osäker. Detta var sannolikt orsaken till att A. Jansson och E. Klefbeck beslöt att stryka arten från 1960 års katalog (se ovan).

Material

Sk. Ystad Kommun, Öja förs., Åbergs Trädgård RN6149047/1376854.

2/8 2010: 1 ex leg. MS; 4 exx leg. AN.

1/8 2011: 2 exx leg. MS; 3 exx leg. AN

30/7 2012: flera exx (obs MS).

Tack

Ett hjärtligt tack till Lech Borowiec, Roy Danielsson, Christoffer Fägerström, Charlotte Jonsson, Niklas Jönsson, Hans Mejlon, Jan Pedersen, Bert Viklund och Hans-Erik Wanntorp för uppgifter, bilder, tillstånd och för hjälp med sök i insekts-samlingar.

Litteratur

De Geer, C. 1775. Mémoires pour servir à l'histoire des insectes. Tome cinquième. P. Hesselberg, Stockholm.

Döberl, M. 2010. Subfamily Alticinae Newman, 1925, sid. 491-563. I: Smetana, A. & Löbl, I. (eds.) Catalogue of Palaearctic Coleoptera. Volume 6. Chrysomeloidea. Apollo Books, Stenstrup.

Grill, C. 1895-96. Förteckning öfver Skandiniavien, Danmarks och Finlands Coleoptera jämte deras synonymi och geografiska utbredning. Stockholm.

Gyllenhal, L. 1813. Insecta Svecica descripta. Classis I. Coleoptera sive Eleuterata. Tomi I, Pars III. Leverentz, Scaris.

- Hansen, M. 1996. Katalog over Danmarks biller. Catalogue of the Coleoptera of Denmark. – Entomologiske Meddelelser 64: 1-231.
- Hansen, V. 1927. Bladbiller. Danmarks Fauna 31. Gads Forlag, København.
- Hansen, V. 1964. Fortegnelse over Danmarks biller. – Entomologiske Meddelelser 33: 1-507.
- Hyman, P. S. & Parsons, M. S. 1992. A review of the scarce and threatened Coleoptera of Great Britain. Part 1. UK Nature Conservation. No. 3. Peterborough.
- Jansson, A. 1939. Coleoptera Sueciae. I: Hansen, V., Hellén, W., Jansson, A., Münster, T. & Strand, A. [red.] Catalogus Coleopterorum Daniae et Fennoscandiae. – Societas pro fauna et flora fennica, Helsingforsiae.
- Klefbeck, E. 1962. Catalogus Insectorum Sueciae. XVI. Coleoptera 1960. Några förklaringar och tillägg. – Opuscula Entomologica 27: 153-174.
- Klefbeck, E. & Sjöberg, O. 1960. Catalogus Insectorum Sueciae. XVI. Coleoptera. – Opuscula Entomologica Supplementum XVIII.
- Koch, J. D. W. 1803. Monographie des von den Verfassern in dem Departemente vom Donnersberge, und den angrenzenden Gegenden der Departemente von der Saar, und von Rhein und Mosel einheimisch beobachteten Flohkäfer. (Haltica). – Ent. Hefte 2: 5-90, pl. II-III.
- Linné, C. von. 1767. Systema Naturae. Editio duodecima, reformata. Tomus I, Pars II. Laur. Salvii, Holmiae.
- Lundberg, S. 1986. Catalogus Coleopterorum Sueciae. Entomologiska Föreningen, Stockholm.
- Lundberg, S. 1995. Catalogus Coleopterorum Sueciae. Entomologiska Föreningen, Stockholm.
- Mohr, K. H. 1966. 88. Fam. Chrysomelidae. I: Freude, H., Harde, K. & Lohse, G.-A. (eds.) Die Käfer Mitteleuropas. Band 9. Cerambycidae. Chrysomelidae. Goecke & Evers, Krefeld.
- Paykull, G. v. 1799. Fauna Svecica. Insecta. Tomus. II. Edman, Upsaliae.
- Silfverberg, H. (ed.). 1979. Enumeratio Coleopterorum Fennoscandiae et Daniae. Helsinkin Hyönteisvaihtoyhdistys, Helsinki.
- Silfverberg, H. 1992. Enumeratio Coleopterorum Fennoscandiae, Daniae et Baltiae. Helsinkin Hyönteisvaihtoyhdistys, Helsinki.
- Silfverberg, H. 2004. Enumeratio nova Coleopterorum Fennoscandiae, Daniae et Baltiae. – Sahlbergia 9: 1-111.
- Silfverberg, H. 2010. Enumeratio renovata Coleopterorum Fennoscandiae, Daniae et Baltiae. – Sahlbergia 16(2): 1-144.
- Thomson, C. G. 1866. Skandinavien coleoptera, synoptiskt bearbetade. Tom. VIII. Lund.
- Warchalowski, A. 2003. Chrysomelidae. The leaf-beetles of Europe and the Mediterranean area. Natura optima dux foundation, Warszawa.
- Zetterstedt, J. W. 1828. Fauna insectorum lapponica. Pars. I. Libr. Schulz., Hammonie.
- Författarnas adress: Ekologihuset, Sölvégatan 37, 223 62 Lund.